

8 september 2023

Wat een hartverwarmende start van ons koor. Zangers en maatjes kwamen blij binnen en vonden het fijn om elkaar weer te zien. Sommigen verzuchtten dat het wel lang had geduurd. Twee maanden niet samen zingen was erg stil. Er werden een paar nieuwe belangstellenden verwelkomd; we hadden een grote kring.

Gertje en Roos betrokken iedereen er weer bij met hun enthousiaste, uitnodigende presentatie en onder muzikale begeleiding van Mieke op gitaar en Harry op de piano

Het was een warme, zomerse dag en dus werd het lied: "Het is weer voorbij die mooie zomer" door Roos op het laatste moment van het programma geschrapd.

We zongen met overtuiging 'Breng eens een zonnetje onder de mensen' en 'Zonnetje schijnt zo heerlijk schoon'.

Gertje vroeg zich af of er iemand was, die het lied 'Af en toe gaan pa en moe met ons naar de speeltuin toe..' niet kende. Sommigen twijfelden, maar na het zingen bleek iedereen het te kennen. Sommige zangers kenden het helemaal uit hun hoofd.

Marjo vroeg zich hetzelfde af bij het gedicht. Ze droeg 'Jantje zag eens pruimen hangen...' voor. Een gedichtje dat al meer dan 200 jaar oud is. We kennen het allemaal, maar meestal alleen de eerste regels. Er blijkt nog een heel stuk aan vast te zitten.

We zongen met mooie tweede stemmen de nostalgische liedjes 'Op de grote stille heide' en 'Het kleine café aan de haven' .

Er klonken liedjes in canon met 2 partijen en het Afrikaanse 'Yemaja assesu' zelfs in vieren. Dat klonk prachtig met zo'n groot koor!

Gertje speelde als intermezzo op haar dwarsfluit een prachtig stuk van de Duitse componist Telemann, even bekend als zijn tijdgenoot Bach.

Ontroerend mooi!

We eindigden vrolijk zingend en dansend in paren en in kringen en verheugen ons allemaal op de volgende keer.

Het was heerlijk om weer samen te zijn en met elkaar te zingen.